

Humanum est errare.

Quid mihi sæpe vagum sic jactat *Homerus Ulysses*?
Quid mihi *Dulichias* *Gracia* vana rates?
Errores *Ithaci* qui rettulit, errat *Homerus*,
Cæcus at errorem non videt ipse suum.
Errores habeo ipse meos, ego dicar *Ulysses*,
Ipse ego sum variis fluctibus æta ratis:
Syrenum audiui cantus, & pocula *Circes*
Gustavi, & *Scylla* vidi ululasse canes.
Terrasq; tractusq; maris mens devia lustrat:
Se tamen hæc, *Ithacam* deseruitq; suam.
Dum neglecta domi ratio sedet, & sibi constat,
Olim ut *Penelope*, conjugis orba sui;
Quantæ animis tenebræ? quàm sunt vâga pectora no-
Quàm veniunt dubio gaudia nostra pede? (bis)
Non satis ad lucem cœlestis sustulit ignis
Iapetoniades; cæca caterva sumus.
Incerto lapides jactu post terga reliquit
Dencalion, hinc nos mobilis error agit.
Tecum in *Cretæo* sumus & nos carcere, *Thesens*,
Non est, qui nobis *Gnostia* fila dabit.
Palantes æternâ homines in nocte vagantur;
Illis nec lux est ulla, nec ulla dies.
Mobilis est tellus, variisq; impellitur undis,
Ut natat æquoreis Insula *Delos* aquis.
Hinc homines patriæ mores ut sæpe sequuti
Errant, & centro turba misella carent.
Erravit *Titan*, qui nos de pulvere fingens
Finxit ad instabilem pectora nostra rotam.

ERGO

Errare humanum est, hoc qui negat, indè fatetur:
Errat enim, & tacitus, dum negat, ipse probat.

Planetae sunt animati.

Quæ vitam eripuit rabies animamq; *Planetis*?
Et dedit immeritæ sidera tanta neci?
Non illi anguipedum gladiis cecidere *gygantum*;
Confecti senio nec periere suo.
Notum est *Tartareo Saturnum* in carcere claudis;
Nondum at carnificis sensit adesse manum.
Jupiter *Ætheriæ* qui maximus arbiter aulae
Dans aliis animam, perdidit ipse suam?
Non armis illum *Enceladus*, non fraude *Lycaon*
Occidit, torvi nec fera iussa patris:
Nectareone *Iovi Ganimedes* toxica vino
Miscuit, aut fulmen sensit an ipse suum?
Mercurius vivit, nec adhuc numeratur in umbris,
Tot nisi damnatum fūrta dedere cruci.
Mars *Diomedeo* qui penè occisus ab ictu
Vivit, & in toto conscius orbe furit.
Phœbus cum medicâ tam sit præclarus in arte,
Credibile est illum non potuisse mori:
At dum *Luna* suas agitat per sidera bigas
Pallida quod fuerit mortua visa tibi est?
Est & viva *Venus*, pulchræ nec imago puellæ,
Nec statua est, qualis *Pygmalionis* amor:
At quicumque negas animam vitamq; *Planetis*,
Mortua in amplexu sit *Venus* vîq; tuo:
Atq; iterum coëant *Mezenti* corpora, vivis
Mortua, si fuerit non animata *Venus*.

ERGO

Quamvis perpetuâ damnantur nocte *Planetae*,
Vivunt, atq; animam cuncti habuere suam.

